

Αρχείο 67

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

«ΩΣΕΙ ΠΑΡΩΝ»

«Ένας Μεγάλος Απών με Διαρκή Παρουσία»

**Ομιλία
του ΚΩΣΤΑ ΛΑΛΙΩΤΗ**

**στο Ζάππειο Μέγαρο
στις εκδηλώσεις μνήμης με θέμα:
«ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ,
Ο Ηγέτης της Αλλαγής»**

Ζάππειο, 19 Ιουνίου 2006

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

«ΩΣΕΙ ΠΑΡΩΝ»

«Ένας Μεγάλος Απών με Διαρκή Παρουσία»

1. Σήμερα αποτίουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής στον Μεγάλο απόντα, στον χαρισματικό εθνικό και λαϊκό Ηγέτη με την ανεπανάληπτη ακτινοβολία, στον Πρόεδρό μας, τον Πολιτικό, το Δάσκαλο, τον Επιστήμονα και τον Άνθρωπο, που οδήγησε τη Δημοκρατική, Προοδευτική Παράταξη σε μια ανεπανάληπτη ελπιδοφόρα και νικηφόρα πορεία και έδωσε με το ΠΑΣΟΚ νέα πνοή, σιγουριά και νέους ορίζοντες στην Ελλάδα και τους Έλληνες.

Συμπληρώνονται 10 χρόνια από τη μέρα, που ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ έφυγε από τη ζωή αλλά είναι ένας Μεγάλος Απών με διαρκή παρουσία γιατί ως Πολιτικός, ως Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και ως Πρωθυπουργός της Ελλάδας έχει αφήσει τα θετικά αποτυπώματά του και τη σφραγίδα του στην ειρηνική και δημιουργική εξέλιξη της χώρας μας, της Κοινωνίας και της Δημοκρατίας μας σε μια μεγάλη και κρίσιμη ιστορική περίοδο.

- Το «φαινόμενο» Ανδρέας Γ. Παπανδρέου, σε άρρηκτη σχέση με την πορεία και την εξέλιξη τόσο της Δημοκρατικής Προοδευτικής Παράταξης όσο και του ΠΑΣΟΚ έχει διάρκεια, ένταση, συνέχεια και προοπτική γιατί διαθέτει εθνικές και πολιτικές αναφορές, κοινωνικές ρίζες και ιδεολογικές σηματοδοτήσεις.
- Το «φαινόμενο» Ανδρέας Γ. Παπανδρέου αντιπροσωπεύει μια ατέλειωτη και πολύχρωμη τοιχογραφία, όπου σε αυτή αποτυπώνεται με κάθε λεπτομέρεια και περιγράφεται με ενάργεια το ιστορικό γίνεσθαι της Ελλάδας τα τελευταία 60 χρόνια.
- Αν περιδιαβεί κανείς τους χώρους της έκθεσης, της αφιερωμένης στη ζωή και τους αγώνες του Ανδρέα Γ. Παπανδρέου, με τις φωτογραφίες, με το σπάνιο έντυπο υλικό, με τα ηχητικά ντοκουμέντα, με τα video, μπορεί να νοιώσει και μάρτυρας και συμμετοχός, και συνοδοιπόρος και συνδημιουργός σε μια συγκλονιστική ιστορική διαδρομή.
- Ο ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ως Πολιτικός Ηγέτης, σε συνδυασμό με την ακαδημαϊκή του αναφορά, είναι ο μόνος Πολιτικός, που είχε «σπάσει» το φράγμα των Ελληνικών συνόρων.

Για 10ετίες αποτελούσε μια διακριτή και κυρίαρχη προσωπικότητα σε όλες τις χώρες και τους λαούς της Ευρωπαϊκής Ηπείρου, στις χώρες και τους λαούς των Βαλκανίων, της Μεσογείου, της Μέσης Ανατολής και του Αραβικού Κόσμου, όπως και σε άλλες χώρες όπως στις ΗΠΑ, στον Καναδά, στη Λατινική Αμερική, στην Ινδία, στην Κίνα και την Ιαπωνία.

Με τη διαδρομή του ως Πρόσωπο με διεθνή αναγνώριση, εκτίμηση και καταξίωση, είχε αναδειχθεί συμβολικά και σημειολογικά για 10ετίες σε μια εμβληματική φυσιογνωμία της Ελλάδας προς τις άλλες χώρες και τους άλλους λαούς. Κάτι αντίστοιχο είχε συμβεί την ίδια περίπου ιστορική περίοδο, με τον Φρανσουά Μιτεράν για τη Γαλλία, με τον Ούλοφ Πάλμε για τη Σουηδία, με τον Βίλι Μπράντ για τη Γερμανία, με τον Μπρούνο Κραϊσκι για την Αυστρία.

2. Ο Πολιτικός των μεγάλων οραμάτων, των ανοιχτών οριζόντων, των λυτρωτικών υπερβάσεων και των δημιουργικών έργων 10 χρόνια δεν είναι πια κοντά μας.

Όμως υπάρχει παντού και ζει μέσα μας γιατί οι ιδέες και το δημιουργικό του έργο έχουν μια διαχρονική αξία, μια ουσιαστική δικαίωση. Γιατί η αναλυτική του σκέψη και οι ρηξικέλευθες προτάσεις του, οι αναζητήσεις και οι προτάσεις του, οι βασικές επιλογές και προτεραιότητές του, ήταν πάντα μπροστά από την εποχή τους και μπορούσαν κάθε φορά να συγκινούν, να συνεγείρουν και να δονούν τις Λαϊκές Δυνάμεις και κυρίως τις Νέες Γενιές.

- Η μεγάλη πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού, εκατομμύρια Έλληνες Πολίτες, άνδρες, γυναίκες και νέοι αγάπησαν και πίστεψαν το δικό τους ΑΝΔΡΕΑ. Ταυτίστηκαν μαζί του γιατί οι ίδιοι ένιωσαν στο πρόσωπό του, μια απελευθέρωση και μια ανάταση, μια αξιοπρέπεια και μια υπερηφάνεια, μια ευαισθησία και μια φροντίδα, μια προστασία και μια ανθρωπιά.

Γιατί ένωσαν στο δικό του πρόσωπο το δικό τους πρόσωπο, στη δική του φωνή τη δική τους φωνή, στη δική του επαγγελία και πράξη το δικό τους πόθο, τον δικό τους καημό, τη δική τους προσδοκία και ελπίδα.

Γιατί έζησαν καλύτερες μέρες με ελευθερίες, με δικαιώματα, με Δημοκρατία, Ανάπτυξη και Ευημερία, με Ασφάλεια και Ειρήνη, με Δικαιοσύνη και Αλληλεγγύη.

Γιατί ένιωθαν σίγουροι για τη νέα εποχή, για τους νέους ορίζοντες και για τους νέους δρόμους της Ελλάδας μέσα στην Ευρώπη των Λαών και μέσα σε ένα ειρηνικό και πιο δίκαιο κόσμο.

3. Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ζει μέσα μας και μέσα από όλους μας, γιατί τα μηνύματά του είχαν αντίκρισμα αλήθειας. Ήταν συνυφασμένα με τη ζωή του, με την αυθεντικότητα, τη λαϊκότητα και τη σαγήνη του.

- 10 χρόνια ο ΑΝΔΡΕΑΣ δεν είναι πια κοντά μας, δεν είναι πια μαζί μας. Και όμως υπάρχει παντού. Είναι ωσεί παρών. Ζει και θα ζει για πάντα με όλα όσα επαγγέλθηκε, συμβόλισε και δημιούργησε στις σκέψεις, στην καρδιά, στις μνήμες, στα όνειρα, στις αφηγήσεις, στις αξιολογήσεις και στα συναισθήματα του Ελληνικού λαού και του κάθε Έλληνα. Ο κάθε Έλληνας έχει τα δικά του βιώματα, τη δική τουθύμηση, τους δικούς του μύθους και τις δικές του αλήθειες, για τον δικό του ΑΝΔΡΕΑ, για τον ανθρώπινο, τον γήινο, τον οικείο, τον ανοιχτό και συναισθηματικό Μεγάλο Πολιτικό, με την ευγένειά του, με την έμφυτη λαϊκότητά του, με τις αυθεντικές του εκφράσεις.

- Τα βασικά μηνύματα της Παράταξή μας και του Κινήματός μας, έχουν ανεξίτηλες ιστορικές εγγραφές, δεμένες με την εποχή τους. Τα βασικά μηνύματα της Παράταξής μας και του Κινήματός μας, όπως:

«Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ», «Ο ΛΑΟΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ», «Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟ ΕΘΝΟΣ», «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΙΧΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ», «ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ», «ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΝΟΘΕΙΑ»,

«ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ και ΣΙΑ», «ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ-ΕΦΙΑΛΤΕΣ»,

«ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ», «ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ», «ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ»,

«ΖΗΤΩ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ και ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ»,

«ΚΥΠΡΟΣ ΕΝΙΑΙΑ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ και ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ»

Το ιδρυτικό τετράπτυχο της Διακήρυξης της 3^{ης} του Σεπτεμβρίου **«ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ, ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ»,**

«ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΟΚ ΤΩΝ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ, ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ»,

«ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ και ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ»,

«ΕΘΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ», «ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΑΛΛΑΓΗ», «ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ», «Ο ΛΑΟΣ ΘΕΛΕΙ. ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΜΠΟΡΕΙ»,

«ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ – ΕΙΡΗΝΗ – ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

«ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ – Ο ΛΑΟΣ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ»,

«ΑΛΛΑΓΗ και ΛΑΪΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ»,

«ΓΙΑ ΑΚΟΜΑ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ», «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΠΑΝΤΟΥ»,

«ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ»,

«ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΕΝΩΜΕΝΟ ΔΥΝΑΤΟ»,

«Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗ», «ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΧΟΥΜΕ ΜΙΑ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ: ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΜΕ»,

«ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ, ΜΕ ΤΟ ΛΑΟ, ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ και ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ», «ΣΥΓΧΡΟΝΗ, ΙΣΧΥΡΗ και ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ»,

δεν υπήρξαν απλά συνθήματα εποχής, σημαίες ευκαιρίας για στιγμιαίες εξάρσεις. Τα μηνύματα αυτά αναπαριστούν την ίδια τη διαδρομή μας σε συνδυασμό με τις ιστορικές εξελίξεις του τόπου μας. Αναπαριστούν την εξέλιξη και μετεξέλιξη της Παράταξης και του Κινήματός μας, τις αλλαγές των ιστορικών περιόδων, την αναθεώρηση και την ανανέωση των ιδεών, των λόγων, των προτάσεων και των προταγμάτων μας, τη συμπόρευσή μας με την εποχή μας και τα νέα δεδομένα της.

Αυτά τα μηνύματα αναδείχτηκαν σε συστατικά στοιχεία μιας στρατηγικής και μιας πρότασης για την Ελλάδα και τον Ελληνικό λαό και συνδέονται άρρηκτα με τους κρίσιμους σταθμούς και τις κρίσιμες καμπές της Δημοκρατικής Προοδευτικής Παράταξης, με τις μεγάλες στιγμές στην διαδρομή των αγώνων μας, με τα ορόσημα των νικών, των αρνητικών διακυμάνσεων και των επιτυχιών του ΠΑΣΟΚ και του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ.

Όλα αυτά απεικονίζουν και σκιαγραφούν με πολλά χρώματα, κομμάτια από το ΠΑΖΛ μιας μεγάλης ιστορικής περιόδου 40 περίπου χρόνων, όπου συνυπήρξαν και ενώθηκαν, διαλέχθηκαν, συμπορεύτηκαν οι Γενιές της Εθνικής Αντίστασης και του ΕΑΜ, των Ανένδοτων αγώνων και του 114, της αντιδικτατορικής αντίστασης και της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, της Μεταπολίτευσης και της Αλλαγής.

4. Ο πρωταγωνιστής και εκφραστής μιας πανεθνικής αναζήτησης και επιτυχημένης πανεθνικής προσπάθειας, ο ηγέτης με τη διεθνή ακτινοβολία και το διεθνές κύρος, 10 χρόνια δεν είναι πια μαζί μας.

Όμως υπάρχει παντού και ζει μέσα μας, γιατί τα προτάγματα, οι πρωτοβουλίες και οι πράξεις του για μια Σύγχρονη, Ανεξάρτητη, Κυρίαρχη και Εθνικά περήφανη Ελλάδα με ισχυρή φωνή, με ξεχωριστή ταυτότητα, με ανάπτυξη και ευημερία, μέσα σε μια Ενωμένη Δημοκρατική και Προοδευτική Ευρώπη, μέσα σε ένα κόσμο πιο δίκαιο, με ειρήνη, με ασφάλεια και συνεργασία, αποτελούν πια κοινό τόπο όλων και μονοσήμαντες στρατηγικές επιλογές για όλους.

- Ο ΑΝΔΡΕΑΣ είχε μια σπάνια ικανότητα και οξυδέρκεια για την ανάλυση και τη σύνθεση των δεδομένων των δυναμικών, των αντιφάσεων, των ρωγμών, των ορίων και των προοπτικών στην διεθνή σκηνή.

Ήταν σημαντικός και υπολογίσιμος παίκτης στη διεθνή σκακιέρα. Ήταν απόλυτος γνώστης της «Θεωρίας των παιγνίων» και δυναμικός διαπραγματευτής.

Ήταν πάντα σε διαρκή εγρήγορση και πάντα έτοιμος να αναλάβει πρωτοβουλίες, να παρέμβει καταλυτικά, να κάνει τις σωστές κινήσεις τη σωστή στιγμή στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, τη Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή, τον Αραβικό Κόσμο, παντού.

Δεν άφηνε ποτέ καμία ευκαιρία να πάει χαμένη ενώ πάντα δημιουργούσε συνθήκες για καλύτερους συσχετισμούς δυνάμεων και πιο θετικές προοπτικές.

Άλλωστε, εκτός από το κύρος και την ακτινοβολία του, ήταν ο μόνος Ευρωπαίος ηγέτης, που ήξερε πολύ καλά και εις βάθος για το πως σκέπτονται, για το πως σχεδιάζουν και πως δρουν οι ΗΠΑ, σύμφωνα με τις επιταγές και τα συμφέροντα του πολιτικού, στρατιωτικού και οικονομικού τους κατεστημένου.

- Προχθές, στην ομιλία του εδώ στο Ζάππειο, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γιώργος Παπανδρέου, πολύ σωστά και εμφαντικά επεσήμανε την καταλυτική συμμετοχή και την πρωταγωνιστική δράση του ΑΝΔΡΕΑ στο γίνεσθαι της Ευρώπης με όλες τις Συνόδους Κορυφής και με ορόσημα την άσκηση της Προεδρίας της Ε.Ε. το 1983, το 1988 και το 1994.
- Για τα **Βαλκάνια** ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε μια διαρκή αγωνία για τα τεκταινόμενα και τις ορατές πια, δυσοίωνες εξελίξεις. Γιατί η απόφαση της Ε.Ε. το 1992 να επιβάλλει το διαμελισμό και τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, που με αβάσταχτη ελαφρότητα υιοθέτησε χωρίς κανένα προαπαιτούμενο και καμιά ασφαλιστική δικλείδα η κυβέρνηση της Ν.Δ. επί Κ.Μητσοτάκη, «έσπερνε ανέμους για να θερίσει θύελλες».
- Οι υπαρκτοί και οι καθοδηγούμενοι από τις ΗΠΑ και ορισμένες χώρες της Ε.Ε., αλυτρωτισμοί με τις εθνικιστικές εξάρσεις τους μπορούσαν να αποβούν οι μοιραίες πράξεις για την αποσταθεροποίηση της περιοχής.

Αυτή η απόφαση της Ε.Ε., με όλα τα συνεπακόλουθα, σύμφωνα με τη «Θεωρία του ντόμινο», με πρώτο μεγάλο χαμένο τη Γιουγκοσλαβία και τη Σερβία, θα μπορούσε να δημιουργήσει συνθήκες επιστροφής των Βαλκανίων στις αρχές του 1990, τότε που η περιοχή είχε χαρακτηριστεί ως πυριτιδαποθήκη της Ευρώπης.

Πίστευε ότι η Ελλάδα όφειλε να παίξει ενεργό, πρωταγωνιστικό, αυτοδύναμο και συνεκτικό ρόλο στα Βαλκάνια για τη διατήρηση της ειρήνης και της σταθερότητας των συνόρων, για την προώθηση πολύμορφων πολιτικών ανάπτυξης, φιλίας και συνεργασίας ανάμεσα στις χώρες και τους λαούς καθώς και για τη δημιουργία όρων συντεταγμένης πορείας των Βαλκανικών χωρών με προοπτική την ένταξή τους σε μια Ενωμένη Ευρώπη.

- Για το **Κυπριακό** ο ΑΝΔΡΕΑΣ πάντα πίστευε ότι ήταν ένα διεθνές ζήτημα, που αφορούσε και αφορά την εισβολή, την κατοχή και τον εποικισμό του βόρειου τμήματος του νησιού από τους Τούρκους.

Πίστευε βαθιά στην ενότητα, τη συσπείρωση και την κοινή στάση του Ελληνισμού γιατί υιοθέτησε τη στρατηγική της «Συμπαράταξης» και όχι της «Συμπαράστασης» ανάμεσα στην Ελλάδα και την Κύπρο.

Ο Ανδρέας ήξερε ότι σημειολογικά και συμβολικά αυτές οι δύο λέξεις έχουν διαφορετική αξία έστω κι αν διαφέρουν στο γράμμα «σ» και το «ξ».

Πάντα έλεγε σε όλους τους τόνους και προς όλους ότι οι δύο αυτές λέξεις, η «Συμπαράσταση» και η «Συμπαράταξη», παραπέμπουν σε δύο διαφορετικές στρατηγικές για την Κύπρο.

Η «Συμπαράταξη» προϋποθέτει και σηματοδοτεί μια ταύτιση στόχων, επιδιώξεων και προοπτικών. Προϋποθέτει μια ενιαία στρατηγική για τον Ελληνισμό.

Με αυτή τη θεμελιακή αρχή, προώθησε, με συνέπεια και πάθος, το «Δόγμα του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου». Προώθησε, με συνέπεια και πάθος, την στρατηγική της Κύπρου για την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως ισότιμο και πλήρες μέλος.

Πίστευε ότι η μια Ενιαία, Ανεξάρτητη και Δημοκρατική Κύπρος απαιτεί μια βιώσιμη, δίκαιη και λειτουργική λύση, που θα συμπυκνώσει τις αρχές, τις θέσεις και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, σε συνδυασμό με την ισχύ του «Ευρωπαϊκού κεκτημένου».

Σίγουρα θα ήταν περήφανος, που η πολύχρονη προσπάθεια των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, σε συνεργασία με όλες τις πολιτικές δυνάμεις της Κύπρου, κατάφεραν την ισότιμη ένταξη της Κύπρου στην οικογένεια της Ε.Ε.

- **Για τις σχέσεις της Ελλάδας με την Τουρκία**, ο ΑΝΔΡΕΑΣ πάντα πίστευε στην ειρήνη, τη φιλία, τη συνεργασία των λαών. Δεν είχε όμως ποτέ ψευδαισθήσεις και αυταπάτες ότι υπάρχει ενδογενής, αλλά ορισμένες φορές και καθοδηγούμενη, επεκτατική δυναμική της Τουρκίας εις βάρος του Ελληνισμού και της Ελλάδας.

Παρατηρούσε, επεσήμαινε και τεκμηρίωνε ότι μέσα στο χωρο-χρονο μιας ιστορικής περιόδου οκτώ 10ετιών, ο Ελληνισμός σταδιακά συρρικνώνεται μέσα από συστηματικές διώξεις, εκκαθαρίσεις και προγραφές των Τούρκων, με αναμφισβήτητα παραδείγματα τους Έλληνες στην Κωνσταντινούπολη, την Ίμβρο, την Τένεδο και με την εισβολή και την κατοχή της Κύπρου.

Πίστευε ότι μεθοδικά η Τουρκία αμφισβητεί κυριαρχικά δικαιώματά μας στο Αιγαίο και μεθοδικά θα αποπειράται μελλοντικά, με κλιμάκωση πρωτοβουλιών και γεγονότων, να δημιουργήσει συνθήκες «Κυπροποίησης» στη Θράκη.

Για τούτο ο ΑΝΔΡΕΑΣ θεωρούσε ότι η Ελλάδα και ο Ελληνισμός οφείλουν πάντα να βρίσκονται σε αφύπνιση και ετοιμότητα τόσο με πολιτικές ειρήνης, που συνδέονται με την «ισορροπία δυνάμεων» και με τη «στρατηγική ισχύος» όσο και με τον εποικοδομητικό διάλογο για την οικοδόμηση μέτρων εμπιστοσύνης και καλής γειτονίας.

Τέλος, ο ΑΝΔΡΕΑΣ ήταν πάντα έτοιμος για όλα τα ενδεχόμενα. Γι' αυτό την ίδια περίοδο, που έδωσε εντολή για πόλεμο το 1987 προσπάθησε να προχωρήσει σε διερευνητικές επαφές, βήμα με βήμα, για την εμπέδωση συνθηκών «μη πολέμου» και για την οικοδόμηση μέτρων εμπιστοσύνης.

Γι' αυτό και την περίοδο που θωράκιζε την Ελλάδα, άνοιγε το παράθυρο για την Ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας, έτσι ώστε και η Τουρκία και οι χώρες της Ευρώπης να κοιταχτούν στα μάτια και να συνειδητοποιήσουν αμφότεροι είτε τις δυνατότητες, τα όρια και τις αντοχές τους είτε τις αδύναμες επαγγελίες τους και τις ανέξοδες υποσχέσεις τους για την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρώπη.

- Πάντα πίστευε και διατράνωνε προς όλες τις κατευθύνσεις ότι τα σύνορα και τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας είναι αδιαπραγμάτευτα. Τα δικαιώματα του Ελληνισμού, όπως αυτά κατοχυρώνονται από τις Διεθνείς Συνθήκες και είναι απαράγραπτα και οφείλουν να γίνονται σεβαστά στο ακέραιο και από όλους.

5. Ο αφυπνισμένος, ο μαχόμενος και ο δημιουργικός πολιτικός, με το ασίγαστο αγωνιστικό πάθος του για τη Δημοκρατία, τη Λαϊκή Κυριαρχία, την Αποκέντρωση και τη λαϊκή συμμετοχή, με την αταλάντευτη πίστη του στην Ανάπτυξη, στις Κοινωνικές Αλλαγές και τις Μεταρρυθμίσεις, στο Κοινωνικό Κράτος, το Κράτος Πρόνοιας και τις αρχές του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού με Ανθρώπινο Πρόσωπο, 10 χρόνια δεν είναι πια μαζί μας.

Όμως υπάρχει παντού και ζει μέσα μας γιατί αυτό το πάθος του, αυτός ο πόθος του και αυτή η πίστη του, έχει γίνει πια πάθος και πίστη της συντριπτικής πλειοψηφίας του Ελληνικού λαού για μια ισόρροπη Ανάπτυξη για όλους, για μια Δημοκρατία με ελευθερίες και δικαιώματα και συμμετοχή των Πολιτών, για μια ανοιχτή και σύγχρονη κοινωνία με Αλληλεγγύη, με Δικαιοσύνη και Ανθρωπιά.

Υπάρχει παντού γιατί με τις αναπτυξιακές πολιτικές του μείωσε δραστικά τις κοινωνικές και τις περιφερειακές ανισότητες και κατοχύρωσε ίσες ευκαιρίες και ουσιαστικές δυνατότητες για όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

- Γιατί προχώρησε στην αναδιανομή του πλούτου και της ευημερίας. Γιατί έφερε τους μη προνομιούχους, τους αδύναμους, τους απόμαχους της ζωής, τους αδικημένους, τους κατατρεγμένους, τους αποκλεισμένους και τους «εκτός των τειχών» Έλληνες στο προσκήνιο, ως συμμετόχους και συνδημιουργούς μιας νέας εποχής.
- Υπάρχει παντού γιατί έφερε στο προσκήνιο την ξεχασμένη Ελλάδα της Περιφέρειας και της Υπαίθρου, τις υποβαθμισμένες και τις ανοχύρωτες περιοχές των αστικών κέντρων μαζί με τους κατοίκους τους, τους αγρότες και τους εργαζόμενους, τους μισθωτούς, τους επιστήμονες, τους μικρομεσαίους, τους ανθρώπους του μόχθου, της εργασίας και της δημιουργίας.

Γιατί έδωσε νέο περιεχόμενο και νέες διαστάσεις στην Βιώσιμη Ανάπτυξη και στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής.

- Υπάρχει παντού γιατί διασφάλισε την ουσιαστική πρόσβαση και τις ίσες ευκαιρίες για όλους τους Έλληνες και κυρίως για τις Γυναίκες και τους Νέους στη μόρφωση, την Εκπαίδευση και στη δουλειά.

Γιατί κατοχύρωσε την Κοινωνική Ειρήνη μέσα από το Δημοκρατικό Διάλογο των Κοινωνικών Εταίρων, μέσα από τη συμμετοχή των Εργαζομένων, μέσα από την ενίσχυση ενός σύγχρονου πνεύματος για «Επιχειρείν και το Δημιουργείν», μέσα από τις γεναίεες εισοδηματικές ενισχύσεις των Εργαζομένων, μέσα από την ουσιαστική προστασία των ανέργων.

- 6.** Ο διαπρεπής Επιστήμονας με το Πανεπιστημιακό Κύρος, την διακεκριμένη καριέρα και τη διεθνή αναγνώριση, που τα άφησε όλα πίσω του και στρατεύτηκε «ψυχή τε και σώματι» στην πολιτική, 10 χρόνια δεν είναι πια κοντά μας.

Όμως υπάρχει παντού και ζει μέσα μας, γιατί πίστεψε βαθιά ότι οι Έλληνες μπορούν να δημιουργήσουν και αξίζουν να ζήσουν ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ σε μια Νέα Ελλάδα, με Ισονομία, με Ισοπολιτεία, με Ελευθερία και Δικαιώματα για όλους τους Έλληνες.

- Υπάρχει παντού γιατί πίστεψε σε μία Νέα Ελλάδα χωρίς Δυναστείες και δίχως παρακρατικούς μηχανισμούς, χωρίς διακρίσεις και δίχως διχασμούς, χωρίς πολιτικές και κοινωνικές διαχωριστικές γραμμές σε πολίτες πρώτης, δεύτερης και τρίτης κατηγορίας.
- Υπάρχει παντού γιατί πίστεψε, πως έπρεπε να αμφισβητήσει ανοικτά, να συγκρουστεί χωρίς συμβιβασμούς και να ανατρέψει κατεστημένες δυνάμεις, δομές, εξουσίες και αντιλήψεις, που κρατούσαν την Ελλάδα δέσμια και τους Έλληνες δέσμιους σε ένα «κακό και εξαρτημένο παρελθόν», όπως αυτό το είχαν διαμορφώσει για 10ετίες το ΠΑΛΑΤΙ, το πολιτικό και οικονομικό κατεστημένο, με τις ευλογίες και τις επιταγές των ΗΠΑ και της Βρετανίας.
- Ο ΑΝΔΡΕΑΣ υπάρχει παντού και ζει μέσα μας γιατί συμφιλίωσε και ένωσε τους Έλληνες, γιατί έδωσε την πνοή της ομοψυχίας.

Γιατί διαμόρφωσε μια νέα κοινωνική και πολιτική νομιμότητα, όπου η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων να μη μένει ποτέ πια στο περιθώριο. Να μη νοιώθει φόβο και ντροπή για τα πιστεύω της. Να μην χαρακτηρίζεται ως μίasma για τα πολιτικά της φρονήματα, για τη συμμετοχή της στην Εθνική Αντίσταση, στους Αγώνες για Δημοκρατία και Πρόοδο για τη συμμετοχή της στο Πνευματικό, Επιστημονικό και το Πολιτισμικό γίνεσθαι αλλά αντιθέτως να νοιώθει περήφανη και να εμπνέει εκτίμηση και σεβασμό.

Υπάρχει παντού και ζει μέσα μας γιατί δημιούργησε την ακατάβλητη πίστη ότι όλα αυτά μπορούν να συμπυκνωθούν σε μια λέξη, τη λέξη «ΑΛΛΑΓΗ» για να σημάνουν ρήξεις με το παρελθόν, σε συνδυασμό πάντα με γόνιμες συνθέσεις και συλλογικές υπερβάσεις για να εμπεδώνεται κάθε φορά η συμφιλίωση και η ενότητα του Ελληνικού Λαού.

7. Ο ΑΝΔΡΕΑΣ μέσα στο καμίνι των πολιτικών και των κοινωνικών αγώνων, των ιδεολογικών αντιπαραθέσεων και συγκρούσεων, σφυρηλάτησε ακατάλυτους δεσμούς με την πλειοψηφία του Ελληνικού λαού, δεσμούς βαθιάς εκτίμησης και εμπιστοσύνης, δεσμούς πολιτικούς, συναισθηματικούς, ψυχικούς με όλες τις Γενιές των Ελλήνων, με εκατομμύρια πολίτες.

- Δεν είναι τυχαίο ότι σε όλες τις δημοσκοπήσεις, που οι πολίτες κρίνουν και συγκρίνουν όλους τους Πρωθυπουργούς της Μεταπολίτευσης, ο ΑΝΔΡΕΑΣ έχει μια σαφέστατη υπεροχή παντού.

Σε ορισμένους κρίσιμους τομείς όπως π.χ. στην εξωτερική πολιτική και ασφάλεια, στην ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη, στο Κράτος Πρόνοιας και την Κοινωνική Αλληλεγγύη, στην Αποκέντρωση και τη λαϊκή συμμετοχή, στην ομοψυχία και τη συμφιλίωση η υπεροχή του είναι συντριπτική.

- **Αρκετοί αποδίδουν** αυτή τη διαχρονική απήχηση, με σαφή υποτιμητική διάθεση στο ότι ήταν δημαγωγός, δημεγέρτης, λαϊκιστής, λαοπλάνος. Όμως πέφτουν έξω γιατί οι κρίσεις και οι αξιολογήσεις τους είναι μονομερείς, ιδεοληπτικές, κατάφωρα άδικες και πολλές φορές πλεγματικές.
- **Άλλοι αποδίδουν** αυτή τη διαχρονική απήχηση στην τύχη του ΑΝΔΡΕΑ γιατί χρησιμοποίησε με «σπάταλο και αλόγιστο τρόπο» τους πόρους της ΕΟΚ και της Ε.Ε., πόρους που είχε διασφαλίσει ο **Κωνσταντίνος Καραμανλής** με την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ.

Αναμφίβολα οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι στον Κωνσταντίνο Καραμανλή ανήκει και η ιστορικά δικαιωμένη πρωτοβουλία και η επιτυχία να προωθήσει το 1981 την υπογραφή της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ. Τότε είχε πει ότι «πρέπει να ρίξω τους Έλληνες στη θάλασσα για να μάθουν να κολυμπούν».

- Είναι όμως αναμφισβήτητο γεγονός ότι ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ και το ΠΑΣΟΚ, μετά τη συντριπτική νίκη του 1981 με το παλλαϊκό αίτημα της Αλλαγής έδωσαν τα σωσίβια στους Έλληνες για να μην πνιγούν.
- Ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ και το ΠΑΣΟΚ διαπραγματεύτηκαν σκληρά και με επιτυχία μέσα στα όργανα της ΕΟΚ και της Ε.Ε. Έτσι δημιούργησαν νέα θετικά δεδομένα, κατοχύρωσαν κεκτημένα με προοπτικές και άνοιξαν νέους ορίζοντες για την Ελλάδα και τους Έλληνες με τους πόρους για το Ελληνικό Μνημόνιο το 1982, με τους πόρους για τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα (ΜΟΠ), με τους πόρους των Α΄, Β΄, Γ΄ και Δ΄ Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης, για την ανάπτυξη, τη συνοχή και τη σύγκλιση της χώρας μας.

Με το ΠΑΣΟΚ, με τον ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ από το 1981 έως 1996 και με τον ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ από το 1996 ως το 2004, οι Έλληνες όχι μόνο δεν πνίγηκαν στις «θάλασσες» της Ευρώπης αλλά έμαθαν πολύ καλό «κολύμπι». Έγιναν κολυμβητές «παντός καιρού», αποκτώντας αντοχή, δύναμη, επιδεξιότητα και ταχύτητα.

- Ενδεικτικά αναφέρω ότι ο **Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ το 1982**, διεκδίκησαν και πέτυχαν το Ελληνικό Μνημόνιο, που έδωσε διασφαλίσεις και δυνατότητες και πρόσθετους σημαντικούς πόρους στους Αγρότες, στους Μικρομεσαίους και τους Εργαζόμενους.
- Το **1984, στη Σύνοδο Κορυφής στο Δουβλίνο, ο Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ, με άσκηση ΒΕΤΟ**, διεκδίκησαν και πέτυχαν την καθιέρωση των Ολοκληρωμένων Μεσογειακών Προγραμμάτων για την Οικονομική Ενίσχυση, για την Ανάπτυξη της Ελλάδας και των άλλων Μεσογειακών χωρών.
- **Μετά το 1984, ο Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ** διεκδίκησαν και πέτυχαν τη θεσμοθέτηση των Προγραμμάτων Συνοχής, Σύγκλισης και Εκσυγχρονισμού και Ανάπτυξης της Ελλάδας, όπως αυτά πήραν σάρκα και οστά με τους πόρους του Α΄, Β΄, Γ΄ και Δ΄ Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης, που δίνουν μια διαχρονική ώθηση στην Ανάπτυξη της Ελλάδας και τη σύγκλισή της με τις άλλες χώρες της Ευρώπης.
- **Μετά το 1993, ο Ανδρέας Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ**, ανέλαβαν να διαμορφώσουν και να υλοποιήσουν το Πρόγραμμα Σύγκλισης, που συνέχισε, με επιμονή, κλιμάκωση και επιτυχία ο Κώστας Σημίτης μαζί με όλα τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ.

Το 1993 ο Ανδρέας είχε δώσει την κατευθυντήρια και δεσμευτική για όλους γραμμή με τη δραματική δήλωση «... ή θα πρέπει να μειώσουμε δραστικά το δημόσιο χρέος ή διαφορετικά το δημόσιο χρέος θα αφανίσει την Ελλάδα ...».

Το 1994-1995 κράτησε μια σθεναρή στάση, με θαυμαστή νηφαλιότητα και εμμονή στα τυχodiωκτικά παιχνίδια των ξένων και ντόπιων κερδοσκόπων, που πίεζαν και απαιτούσαν την υποτίμηση της δραχμής.

- Έτσι σήμερα, όλοι μαζί, ως Έθνος και ως Λαός, έχουμε, με προσπάθειες και θυσίες, κατακτήσει «με το σπαθί μας» την ισότιμη ένταξη της Ελλάδας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, στην ομάδα των ισχυρών κρατών της Ευρώπης.

Εδώ είναι σκόπιμο και αναγκαίο να υπενθυμίσω σε όλους τους άκριτους κριτές, επικριτές και λιβελογράφους κατά του Α.Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ και του ΠΑΣΟΚ ότι κατά την περίοδο 1989-1993 η κυβέρνηση της Ν.Δ., με πρωθυπουργό τον Κώστα Μητσοτάκη, η πιο φαύλη, ανίκανη και διεφθαρμένη κυβέρνηση που γνώρισε ο τόπος, μαζί με τους μαθητευόμενους «Μάγους του Νεοφιλελευθερισμού» κατάρτισαν δυο Προγράμματα Σύγκλισης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία απέτυχαν παταγωδώς.

- Παρ' όλα αυτά υπάρχουν ορισμένοι, που μιλούν ακόμα για «Χαμένη 10ετία του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ» ή για «Χαμένη 20ετία του ΠΑΣΟΚ».

Όμως η ίδια η πραγματικότητα τους δίνει κάθε μέρα αποστομωτική απάντηση γιατί μέσα τις θητείες των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, **και επί Ανδρέα Παπανδρέου και επί Κώστα Σημίτη**, ανατρέψαμε το «Σύνδρομο της Ψωροκώσταινας».

Μοχθήσαμε μαζί με τον Ελληνικό λαό να δημιουργήσουμε μια χώρα σύγχρονη, με ανάπτυξη, με ευημερία, με αυτοπεποίθηση, με δημιουργικότητα.

Αρκεί να αναπολήσει, να θυμηθεί και να συγκρίνει κανείς πως ήταν η Ελλάδα το 1980 και πως είναι σήμερα σε κάθε Περιφέρεια, σε κάθε πόλη και συνοικία, σε κάθε νομό και χωριό, σε κάθε κοινωνικό και οικονομικό θεσμικό πεδίο.

8. Ένας χαρισματικός και Εθνικός ηγέτης καταγράφεται πάντα στην ιστορία γιατί γράφει ιστορία, δεν περνάει ποτέ απαρατήρητος, δεν αφήνει ποτέ και κανένα αδιάφορο.

Στην Ελλάδα δύο Πολιτικοί Ηγέτες διώχθηκαν με ασίγαστο μένος, παράλογο πάθος και υπέφεραν τα πάνδεινα από τους αντιπάλους τους. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος και ο Ανδρέας Παπανδρέου.

- Οι αντίπαλοί τους, το «Παλάτι» και το πολιτικό κατεστημένο της Δεξιάς, αποπειράθηκαν, πολλές φορές, να τους στιγματίσουν, να τους λασπώσουν, να τους εξοντώσουν πολιτικά και ηθικά. Βεβαίως άξιος ο μισθός τους αλλά όμως μάταιος ο κόπος τους. Μετά από αρκετό χρόνο είτε οι ίδιοι οι πολιτικοί τους αντίπαλοι είτε οι επίγονοί τους αναγκάστηκαν να αναγνωρίσουν την προσφορά, την αξία και το μεγαλείο αυτών των δύο Μεγάλων Ιστορικών Ηγετών.
- Είναι αλήθεια ότι οι Έλληνες συγκινήθηκαν δονήθηκαν και εμπνεύστηκαν από τον ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Οι φίλοι του έδειχναν παντού και πάντα την αγάπη και την εμπιστοσύνη τους.

Στις κρίσιμες στιγμές, έστω και καθυστερημένα και εκ των υστέρων, ακόμα και οι αντίπαλοι του έδειχναν το σεβασμό τους προς έναν αντίπαλο μεγάλο, ικανό και άξιο.

- Όμως ακόμη και σήμερα υπάρχουν ορισμένοι «αμετανόητοι» εχθροί και αρνητές του Ανδρέα Παπανδρέου.

Ορισμένοι, που ο ίδιος ο ΑΝΔΡΕΑΣ τους είχε δικαιολογημένα αποκαλέσει «εφιάλτες της Δημοκρατίας». Βρίσκονται κυρίως στη συντηρητική Παράταξη και αδιάντροπα θέλουν να διδάξουν μαθήματα διαφάνειας και ήθους. Αυτοί αντί να αναπέμπουν ακόμα τις συγκεκριμένες ύβρεις τους πρέπει να βρουν ατομικά, συλλογικά και παραταξιακά, το θάρρος και τη δύναμη και να αναλάβουν την ευθύνη τους για το στημένο, από τους ίδιους, «Βρώμικο '89». Το σκοτεινό και κυνικό σχέδιό τους ήταν να εξοντώσουν πολιτικά και ηθικά τον Ανδρέα Παπανδρέου, να λεηλατήσουν τη Δημοκρατική Προοδευτική Παράταξη, να διασπάσουν και να διαλύσουν το ΠΑΣΟΚ.

Βεβαίως, η πολιτική και η ηθική δικαίωση και η δικαστική δικαίωση του Ανδρέα Παπανδρέου, έχει κατοχυρωθεί με τις αποφάσεις της Δικαιοσύνης αλλά και με την ετυμηγορία του Ελληνικού Λαού με την ψήφο του 47% του Ελληνικού Λαού.

Πιστεύω ότι οι φυσικοί αυτουργοί του «Βρώμικου '89» έχουν χρέος απέναντι στην Δημοκρατία, απέναντι στην Ιστορία και απέναντι στον Απόντα Ανδρέα Παπανδρέου, να αναγνωρίσουν με παρρησία και γενναιότητα, χωρίς μισόλογα και φαρισαϊσμούς, το ολέθριο λάθος τους γιατί αυτή η ομολογία θα σημάνει και τη λύτρωσή τους.

Πιστεύω ότι ανθρώπινα, ηθικά και πολιτικά οφείλουν προς τον Απόντα ΑΝΔΡΕΑ μια «Δημόσια Συγνώμη».

- Ο κ. Κώστας Μητσοτάκης και η Παράταξη της Ν.Δ. δεν μπορούν να σφυρίζουν αδιάφορα πια. Γιατί υπάρχει πια μια αναμφισβήτητη, αποδεδειγμένη και τεκμηριωμένη αλήθεια για την «ενοχή» της ηγεσίας της Ν.Δ. το 1989. Γιατί τη στιγμή, που παρέπεμπαν τον **Αθώο Ανδρέα Παπανδρέου** στο Ειδικό Δικαστήριο για «παθητική δωροδοκία» για τα νοσήλιά του, την ίδια ακριβώς στιγμή έρρεαν στα ταμεία της Ν.Δ. εκατοντάδες εκατομμύρια μέσω μιας off-shore Λιβεριακής Εταιρίας, της ΜΑΥΟ.

Η ΜΑΥΟ είναι υπαρκτή, με ομφάλιο λώρο με τα ταμεία της Ν.Δ. Είχε δεσμούς συναλλαγής και διαπλοκής με τη Ν.Δ. Εκατοντάδες εκατομμύρια δραχμές, που κατέθεταν οι «γνωστοί-άγνωστοι» χρηματοδότες, πήγαιναν, μέσω του Τροφοδότη Λογαριασμού της ΜΑΥΟ, στη Ν.Δ. επί πρωθυπουργίας Κώστα Μητσοτάκη.

Πρέπει όμως να αποκαλυφθούν ποιοι, γιατί και με ποια ποσά χρηματοδοτούσαν τη Ν.Δ. του Κώστα Μητσοτάκη την περίοδο 1989-1993.

Μετά τις αποκαλύψεις μου και τις στοιχειοθετημένες καταγγελίες μου, ο κ. Μητσοτάκης και όλα τα επιφανή στελέχη της Ν.Δ., αναγκάστηκαν να ομολογήσουν, με ένορκες καταθέσεις στην Ελληνική Δικαιοσύνη. Αναγκάστηκαν να ομολογήσουν στην Ελληνική Δικαιοσύνη, μετά από 10 χρόνια πεισματικής άρνησης και κουτοπόνηρων παραπειστικών εξηγήσεων, την ύπαρξη της Λιβεριανής Εταιρείας ΜΑΥΟ, τους δεσμούς της με τη Ν.Δ. και τη ροή εκατοντάδων εκατομμυρίων στα ταμεία της Ν.Δ.

- «Ο tempora o mores», «ω καιροί ω ήθη», «ω θεία Δίκη», για τους Αρχάγγελους της Κάθαρσης του '89.
- Κανείς δεν μπορεί να ζει μια ζωή στο ψέμα χωρίς ντροπή και δίχως τιμωρία. Οι «Αρχάγγελοι» του '89 δεν μπορούν να κρύβουν πια την «ενοχή» τους είτε με τις συγκεκαλυμένες ύβρεις τους είτε με τη σιωπή τους ή με τις υποκριτικές δηλώσεις ότι τιμούν τον Ανδρέα Παπανδρέου, παίζοντας ένα «κρυφτούλι». Θυμίζοντας τις τύψεις των θυτών, που ανακαλύπτουν εκ των υστέρων τις αρετές του θύματος.
- Ξέρω ότι ξαφνιάζω ορισμένους, που θέλουν να επιβάλλουν τη λήθη γιατί φοβούνται τη Μνήμη και την Αλήθεια.
- Αυτές οι αναφορές στο «Βρώμικο '89» δεν αποτελούν, σε καμιά περίπτωση. Παρελθοντολογία. Αποτελούν έναν όρκο αλήθειας, έναν ύστατο φόρο τιμής στον μεγάλο απόντα ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ.
- Υπάρχει ένας ανεξόφλητος λογαριασμός, ένας όρκος και μια αδιαπραγμάτευτη αρχή για την αλήθεια και την ηθική. Η πίστη μας στη Δημοκρατία, στη Διαφάνεια και στις ηθικές αξίες δεν μπορεί να είναι επιλεκτική και συγκυριακή αλλά μια διαχρονική πίστη χωρίς εκπτώσεις και δίχως καιροσκοπικούς ληθάργους. Οι αλήθειες όταν αποκαλύπτονται και στοιχειοθετούνται αξίζουν το όποιο τίμημα όσο μεγάλο κι αν είναι. Οι αλήθειες απαιτούν αρετή και τόλμη. Η Δημοκρατία και η Διαφάνεια απαιτούν αρετή και τόλμη.

9. Ο διορατικός, ριζοσπάστης και σύγχρονος Πολιτικός, που αρνήθηκε τη θαλπωρή, τη συνέχεια και τη σιγουριά μιας οικογενειακής πολιτικής προίκας, που ίδρυσε στους δύσκολους καιρούς της Δικτατορίας το αντιστασιακό απελευθερωτικό κίνημα του ΠΑΚ, που μετά τη Μεταπολίτευση, δημιούργησε με τη Διακήρυξη της 3^{ης} του Σεπτεμβρίου και την αυτοοργάνωσή του, ένα λαογέννητο ελπιδοφόρο και νικηφόρο κίνημα το ΠΑΣΟΚ, δίνοντας έτσι μια νέα ταυτότητα, με συνοχή, με δυναμισμό και με θετικούς προσδιορισμούς στη Δημοκρατική Προοδευτική παράταξη, 10 χρόνια δεν είναι πια μαζί μας.

- Όμως ο ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ υπάρχει παντού και ζει μαζί μας, γιατί η πολιτική κληρονομιά και οι υποθήκες, που μας άφησε, ο ιστορικός και διαχρονικός ηγέτης μας για την ενότητα και την προοπτική της δημοκρατικής και προοδευτικής Παράταξης, για την ενότητα, τη συνέχεια, την ανανέωση και την αναγέννηση του ΠΑΣΟΚ του Μέλλοντος μας, έχουν βαρύτατο φορτίο.
- Σήμερα είμαστε όλοι εδώ γιατί μας συνδέουν, μας εμπνέουν, μας συγκινούν οράματα, ιδέες, ιδανικά, δημιουργικές προσπάθειες, προτάσεις με αναφορά στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον.

Το ΠΑΣΟΚ εκφράζει και συμβολίζει πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, λαϊκές δυνάμεις, αγωνιστές και πολίτες, που έρχονται από πολύ μακριά και θέλουν να πάνε πολύ μακριά.

- Το ΠΑΣΟΚ εκφράζει δυνάμεις, που αποτελούν μια υπαρκτή πολιτική και κοινωνική πλειοψηφία. Εκφράζει δυνάμεις που είναι διαχρονικά σηματοδοτημένες με ιδέες, με προτάσεις, με αγώνες, με κατακτήσεις, με νίκες, με ελπίδες και προσδοκίες.

Είμαστε αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορικής εξέλιξης της Ελλάδας, αναπόσπαστο κομμάτι της πορείας του λαού μας, αναπόσπαστο κομμάτι της εξέλιξης της δημοκρατίας μας και της κοινωνίας μας. Γιατί είμαστε συνέχεια μιας δημοκρατικής και προοδευτικής παράταξης, που έχει αφήσει θετικά ίχνη, θετικά αποτυπώματα στην πολιτική διαδρομή της Ελλάδας στον 20^ο αιώνα.

Φιλοδοξεί η παράταξή μας, το κίνημά μας να έχει μια καταλυτική, διαρκή και πρωταγωνιστική συμβολή και στο γίνεσθαι του 21^{ου} αιώνα.

- Ας πιάσουμε το νήμα της ζωής μας για να ενώσουμε τους αγώνες και τις αγωνίες μας, τα βιώματα και τις αναζητήσεις μας, τις ιδέες και τα οράματά μας, τις προσδοκίες και τις ελπίδες μας.

Από το 1974 μέχρι σήμερα έχουν περάσει 32 χρόνια ζωής, αγώνα και δημιουργίας με συνέχεια, με ανανέωση, με προοπτική. Μαζί διανύσαμε 32 χρόνια και εξ αυτών τα 22 χρόνια μαζί με τον ΑΝΔΡΕΑ και τα 10 χρόνια χωρίς τον ΑΝΔΡΕΑ, τα 19 περίπου χρόνια είχαμε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας και 13 χρόνια είμαστε στην αντιπολίτευση. Σε αυτά τα 32 χρόνια έχουμε 11 κρίσιμα ορόσημα, 11 κρίσιμους σταθμούς της πορείας μας, που σηματοδοτούνται από τα αποτελέσματα των εκλογών μετά τη Μεταπολίτευση.

- Το 1974 το ΠΑΣΟΚ πήρε 13%. Το 1977 25%. Το 1981 48%. Το 1985 46%. Το 1989 δύο αναμετρήσεις, τον Ιούνιο και το Νοέμβριο και το 1990 τον Απρίλιο 40% περίπου. Το 1993 47%, το 1996 41,5% και το 2000 43,5%. Το 2004 40,55 %.

Είναι σαφές ότι ο ΑΝΔΡΕΑΣ, μαζί με Όλους μας, δημιούργησε ένα ανεπανάληπτο πολιτικό, κοινωνικό και εκλογικό απόθεμα. Γιατί πίσω από αυτά τα ποσοστά, πίσω από αυτούς τους αριθμούς υπάρχουν άνθρωποι, υπάρχουν δημοκράτες και προοδευτικοί πολίτες, υπάρχουν κοινωνικές δυνάμεις, που στηρίζουν διαχρονικά το ΠΑΣΟΚ, ως νικηφόρο και ελπιδοφόρο κίνημα.

- Αυτό σημαίνει ότι εκατομμύρια του Ελληνικού λαού, εκατομμύρια δημοκράτες και προοδευτικοί πολίτες, έχουν διατρανώσει, σε αυτά τα 32 χρόνια και στις εκλογικές αναμετρήσεις αλλά και σε όλες τις πολιτικές και θεσμικές ή κοινωνικές αντιπαραθέσεις και στους καθημερινούς δημοκρατικούς αγώνες, το μεγάλο τους ΝΑΙ στο ΠΑΣΟΚ με ό,τι συμβολίζει, εκφράζει και εκπροσωπεί.
- **Εκατομμύρια πολίτες με την ψήφο τους έχουν εκφράσει την πίστη, την εμπιστοσύνη και την ελπίδα τους και στο ΠΑΣΟΚ και στον αείμνηστο ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ και στον Κώστα Σημίτη και στον Γιώργο Παπανδρέου.**

Η συσπείρωση, η ενότητα και η συμπαράταξη όλων μας με τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ είναι προϋπόθεση για να δημιουργήσουμε και πάλι, με τις εγερτήριες ιδέες, τον αξιόπιστο λόγο, τις ελκυστικές προτάσεις, τις σαφείς προγραμματικές δεσμεύσεις μας, τους όρους και τις προοπτικές ενός κοινωνικού και πολιτικού ρεύματος πλειοψηφίας.

Είναι αναγκαία και ικανή προϋπόθεση για τις επερχόμενες νίκες του Κινήματός μας και της Παράταξής μας. Μπορούμε να αισιοδοξούμε για μια νικηφόρα και ελπιδοφόρα πορεία για τις κρίσιμες μάχες που έρχονται.

10.

Το ΠΑΣΟΚ είναι ένα σύγχρονο, πατριωτικό, δημοκρατικό και Σοσιαλιστικό Κίνημα με ευρωπαϊκό ορίζοντα και προσανατολισμό, που είχε και έχει προνομιακό πεδίο αναφοράς το «Χώρο και το Χρόνο» της Ελλάδας μέσα στο γίγνεσθαι της Ευρώπης, της Μεσογείου και των Βαλκανίων, το «Χώρο και το Χρόνο» του Δημοκρατικού Σοσιαλισμού, της Κεντρο-Αριστεράς και της Σύγχρονης Δημοκρατικής Προοδευτικής Παράταξης.

Αυτό σημαίνει ότι το ΠΑΣΟΚ με τις βαθιές ρίζες, με τις δυναμικές αναφορές του και με τις ευσύνες προοπτικές του μέσα στην Ελληνική Κοινωνία, στην κρίσιμη καμπή του παρόντος χρόνου, οφείλει να προσδιοριστεί ως συλλογικό, πολιτικό κίνημα θετικά και δημιουργικά, τόσο ως προς τη «μνήμη του παρελθόντος» όσο και ως προς τη «μνήμη του μέλλοντος» για το ΠΑΣΟΚ, την Ελλάδα και την Ευρώπη, που επιθυμούμε, θέλουμε και αγωνιζόμαστε.

11. Το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή, την καμπή των μεγάλων προκλήσεων, των μεγάλων ευκαιριών και των μεγάλων συνθέσεων γιατί το ΠΑΣΟΚ οφείλει να αποδείξει για μια ακόμη φορά ότι αποτελεί μια προωθητική δύναμη μέσα στην Ελληνική Κοινωνία. Γιατί οφείλουμε να αποδείξουμε, για μια ακόμη φορά, ότι και θέλουμε και μπορούμε να κρατάμε το τιμόνι της Χώρας επειδή το αξίζουμε και όχι επειδή οι «Άλλοι», οι «Αντίπαλοι» δεν μπορούν. Θέλουμε και μπορούμε να κρατάμε το τιμόνι της χώρας, της Δημοκρατίας, της Οικονομίας και της Κοινωνίας επειδή είμαστε οι καλύτεροι, δίνοντας κάθε μέρα εξετάσεις με κριτές μας τους Πολίτες.

12. Στο ΠΑΣΟΚ όλοι μας έχουμε χρέος μέσα σε ένα κόσμο ανοιχτών συνόρων και κοσμογονικών αλλαγών, να αποσαφηνίσουμε την ταυτότητα και τον προορισμό μας. Να αποσαφηνίσουμε το όραμα και το πρόγραμμά μας. Να πείσουμε για τις προτεραιότητες και τις πολιτικές μας προτάσεις. Να προσδιορίσουμε, με όρους διαχρονικής συνέχειας και προοπτικής, ποιοι είμαστε, ποιους εκπροσωπούμε και εκφράζουμε κοινωνικά, πολιτικά, ιδεολογικά και προγραμματικά. Τι θέλουμε, που και πως πορευόμαστε και με ποιους συμπορευόμαστε ως ένα ελπιδοφόρο και νικηφόρο κίνημα στην Ελλάδα και στην Ευρώπη του 21ου αιώνα.

- Ας είναι όλα αυτά μια υπόσχεση, μια δέσμευση ΟΛΩΝ ΜΑΣ στο διαχρονικό Ηγέτη μας ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ.